

Warszawa, 20 sierpnia 1936 r.

URZĄD PATENTOWY

B42d 9/01

Województwa
Katowice

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 23229.

Kl. 51 e, 9/01.

Dawid Juda Genendelman
(Katowice, Polska).

Przyrząd do przewracania nut.

Zgłoszono 1 grudnia 1933 r.

Udzielono 19 maja 1936 r.

Przyrząd do przewracania nut według niniejszego wynalazku jest przedstawiony na załączonym rysunku, przyczem fig. 1 przedstawia widok głównej części przyrządu, fig. 2 — widok przyrządu połączonego z pulpitem, fig. 3 — pulpit z wycięciem do umocowania przekładacza nut, fig. 4 — górne połączenie ramek obracających się na osi, wreszcie fig. 5 — umocowanie sprężyny, utrzymującej dźwignię mechanizmu, połączoną z pedałem.

Przekładacz nut składa się z podstawki *a*, posiadającej na ścianie pionowej *d* uchwyty *b* w rodzaju szczęk, które służą do zakładania przyrządu na podstawkę pulpitu *c*. Przez wsunięcie podstawki *c* między uchwyty *b* przyrząd jest usztywniony na skutek silnego zaciskania uchwy-

tu, oprócz tego cały przyrząd spoczywa pochyło na ścianie pulpitu, przez co jest unieruchomiony.

Ramki przekładacza nut są umocowane w ten sposób, że pierwsza ramka *k* umocowana jest dwiema zawiasami *e* i *f*, druga ramka *l* umocowana jest zapomocą jednej zawiasy *h*, trzecia ramka *m* również zapomocą jednej zawiasy *t*, wreszcie czwarta ramka *n* umocowana jest zapomocą jednej zawiasy *j*. Zawiasy te posiadają wspólną oś *g*, której dolny koniec osadzony jest w podstawie *a*, górny zaś w łożysku *o*.

Do każdej zawiasy (z wyjątkiem zawiasy *e*) jest przymocowana gumka *r* zapomocą haczyków *p*, a drugi koniec każdej gumki *r* jest przymocowany do haczyków

s, założonych na oś t , której dolny koniec jest osadzony w podstawie a , górny zaś w łożysku u .

Między ramkami znajdują się zderzaki z , które utrzymują je w pewnych odstępach od siebie. Górny koniec każdej ramki jest zagięty poziomo i zakończony kołkiem x , przez które przechodzi usztywniająca zawleczka y , zapobiegająca rozchyleniu się ich. Obrót poszczególnych ramek jest umożliwiony, ponieważ każda krawędź ramki jest odpowiednio obcięta, tak aby nie zaczepiała o następną.

Pod podstawką a jest umocowany na płycie a_1 mechanizm, który zapomocą dźwigni b_1 , przechodzącej przez ucha c_1 , przesuwa w prowadnicach f_1 i g_1 zasuwki d_1 i e_1 , zwalniające poszczególne ramki. Dźwignia b_1 jest umocowana na osi h_1 . Do dźwigni b_1 jest przymocowany łańcuszek w , który łączy dźwignię b_1 z pedałem j_1 . Sprężyna M przytrzymuje dźwignię b_1 w takim położeniu, aby zasuwka d_1 zaczepiała o ramkę.

Przed rozpoczęciem gry podnosi się ramki na osi g do góry, przekłada się je z lewej strony na prawą w ten sposób, że przez naciśnięcie nogą na pedał j_1 dźwignia b_1 przesuwa zasuwki d_1 i e_1 w takie położenie, aby nie zaczepiały o brzeg ramek podczas przekładania. Po przełożeniu ramek na prawą stronę zwalnia się pedał z nacisku, wskutek czego dźwignia b_1 przesuwa zasuwkę d_1 do góry, która zatrzymuje ramki, przyczem zasuwka e_1 znajduje się przed drugą ramką.

Przed przełożeniem ramek z lewej na prawą stronę przypina się do każdej ramki kartkę z nutami zapomocą spinaczy.

Po przegraniu jednej stronicy nut, znajdującej się na pierwszej ramce, naciska się nogą pedał j_1 , który za pośrednictwem łańcuszka w ciągnie dźwignię b_1 nadół. Dźwignia b_1 , obniżając się, przesuwa zasuwki w ten sposób, że gdy zasuwka d_1 , opadając nadół, zwalnia pierwszą ramkę,

zasuwka e_1 , podnosząc się do góry, zatrzymuje drugą ramkę.

Po zupełnem przesunięciu zasuwki d_1 wdół pierwsza ramka, nie napotykając oporu, odwraca się na lewą stronę pod działaniem naciągniętej gumy r , a druga ramka zatrzymuje się przed zasuwką e_1 , która tymczasem znalazła się w górnem położeniu.

Po zwolnieniu pedału j_1 zasuwka d_1 wraca do pierwotnego położenia, to jest do góry, zatrzymując drugą ramkę, a zasuwka e_1 przesuwa się nadół.

Przy następnem naciśnięciu pedału j_1 zasuwka e_1 , idąc do góry, zatrzymuje ramkę trzecią, a w tym momencie zasuwka d_1 zwalnia z zaczepienia ramkę drugą, która, nie napotykając na opór, obraca się na lewą stronę. W ten sposób następuje dalsze mechaniczne odwracanie kartek z nutami.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Przyrząd do przewracania nut, znamienny tem, że podstawka (a) posiada na ścianie pionowej (d) uchwyty (b) w rodzaju szczęk, zapomocą których zakłada się przyrząd na podstawkę (c) pulpitu, oraz kilka ramek, z których pierwsza ramka (k) umocowana jest dwiema zawiasami (e , f), druga zaś ramka (l), trzecia (m) oraz czwarta (n) umocowane są każda zapomocą jednej zawiasy (h , i wzgl. j), przyczem zawiasy te posiadają wspólną oś (g), której dolny koniec jest osadzony w podstawie (a), górny zaś — w łożysku (o), a do każdej zawiasy (z wyjątkiem zawiasy e) przyczepiona jest zapomocą uchwytów (p) gumka (r), której drugi koniec zapomocą haczyków (s) jest zaczepiony za wałek (t), osadzony dolnym końcem w podstawie (a), a górnym — w łożysku (u).

2. Przyrząd do przewracania nut według zastrz. 1, znamienny tem, że górny koniec każdej ramki jest zagięty poziomo i zakończony kółkiem (x), przez które prze-

chodzi usztywniająca zawlecza (y_1), zapobiegająca rozchylaniu się ich.

3. Przyrząd do przewracania nut według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że do podstawki (a_1) są przymocowane prowadnice (f_1), w których przesuwają się zasuwki (e_1, d_1), zaopatrzone w ucha (c_1), przez które przechodzi dźwignia (b_1), osadzona obrotowo między temi zasuwkami na trzpieniu (h_1), utrzymywana w górnem położeniu sprężyną (M) po stronie przymocowania łańcuszka (w), połączonego z pedałem (j), za którego pociśnięciem za-

suwki przesuwają się we wzajemnie przeciwnych kierunkach, tak że gdy jedna zwalnia ramkę z kartką nut, druga zatrzymuje następną ramkę.

4. Przyrząd do przewracania nut według zastrz. 1, 2 i 3, znamienny tem, że ramki w dolnej części posiadają zderzaki (z), utrzymujące ramki w pewnych odstępach od siebie.

Dawid Juda
Genendelman.

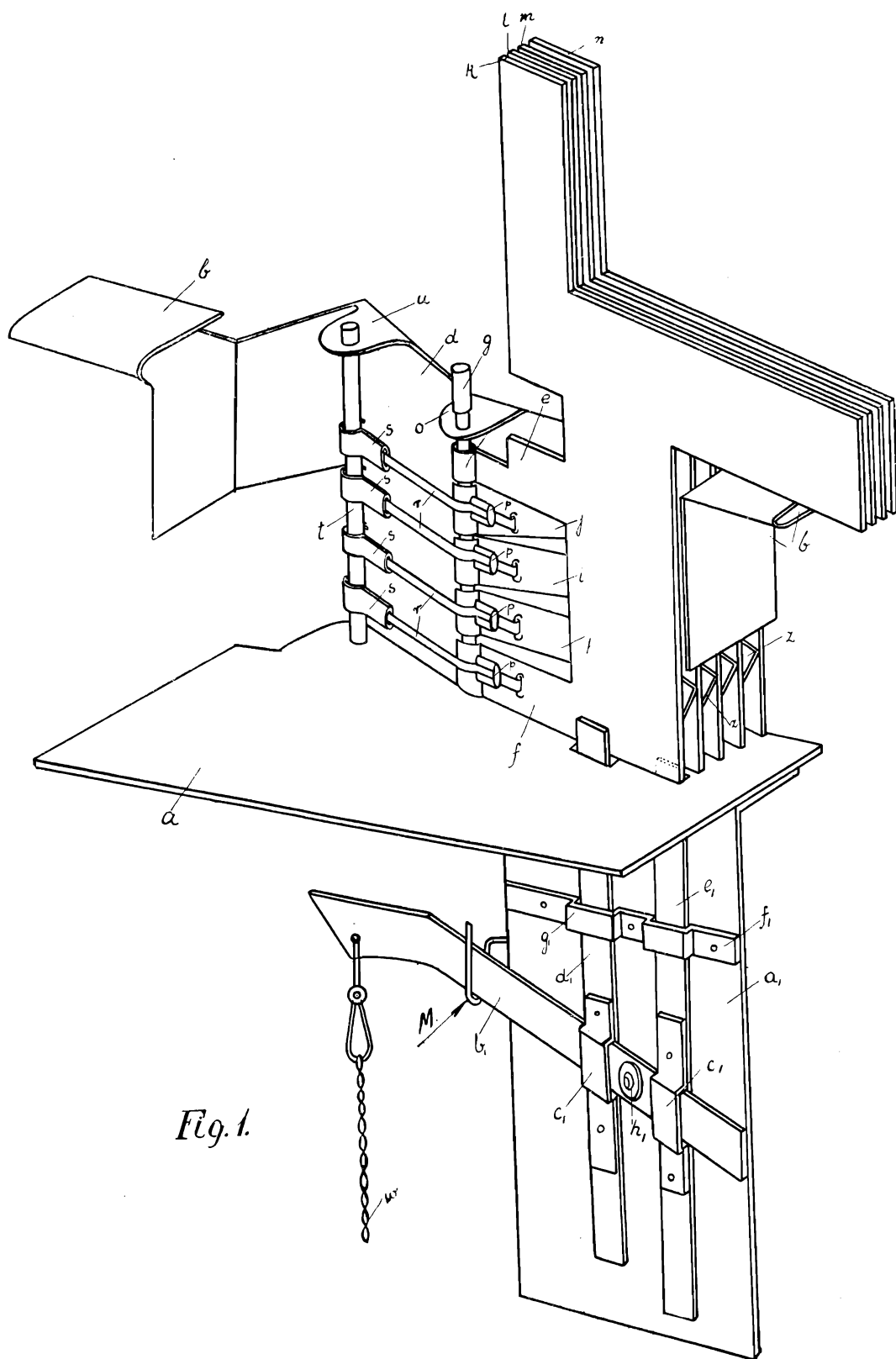
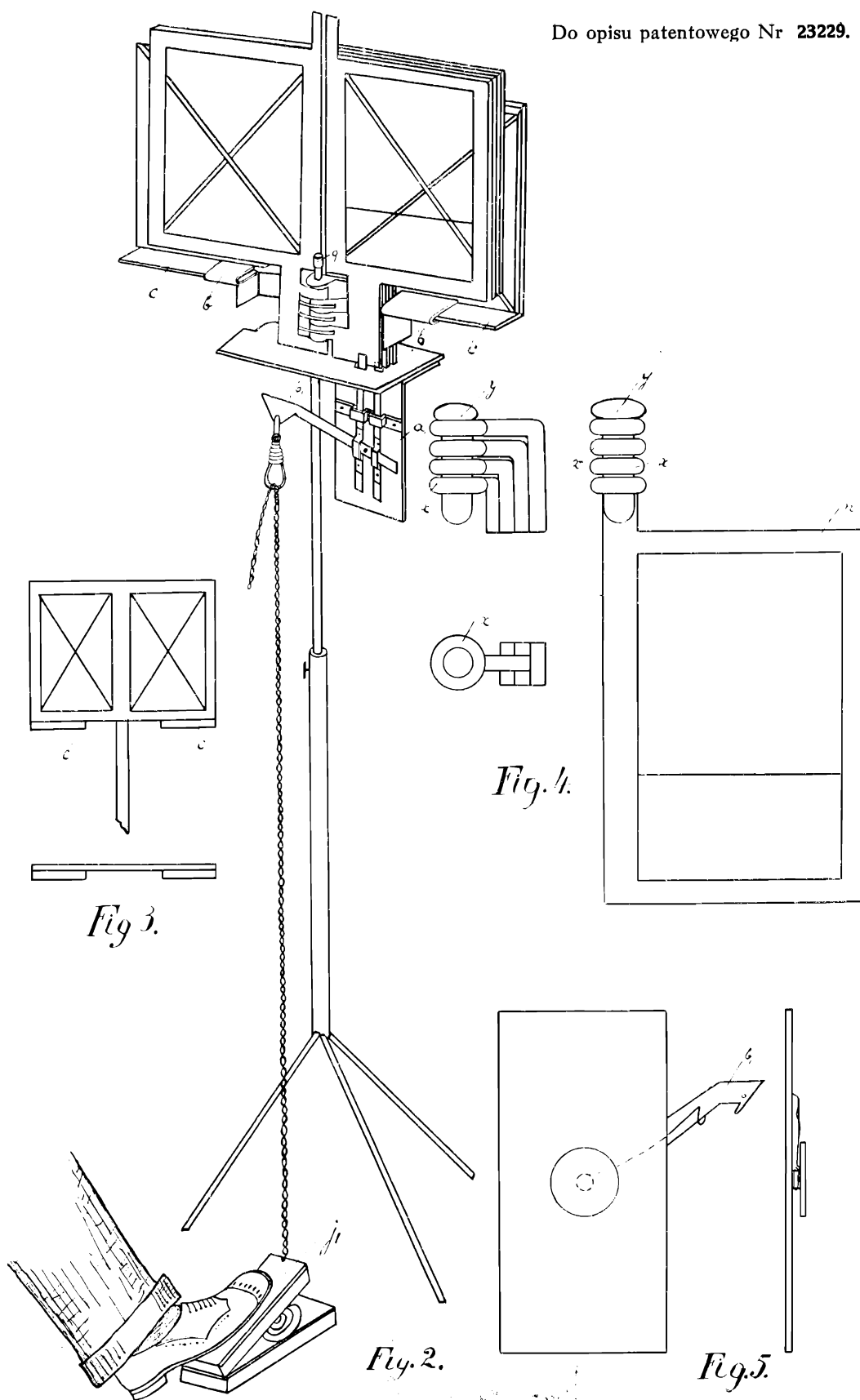

Fig. 1.

2KA

Urzędu Patentowego
Państwa Rzeczypospolitej